

המתרחץ הדתי נסוג בריצה כל עוד נפשו בו, כשנעליו ומכנסיו בידיו

ועוד היד נטויה.

והפגנות ההמונים ומעשי הקומנדו ה' נשי, והתנהגות היורמים והז'וזיאים, וההתפרעויות, ומורת הרוח, והפלישות, ורמיסות הגדר, וזילזול בפקחים ושוטרי השכר למיניהם, ובושת הפנים של לובשי השלייקס, ומנוסתם המבוהלת, ריפו את יד רבי רבינוביץ. וישמע, ויראה, ויבהל, וישבור מוחו במחשבות עמוקות, וינסה למצוא פרץ בסבכות שהקים, והעיר תל אביב צהלה ושמחה. וביום הראשון לשבוע זה נודע ברבים כי יתחדש הדין בהחלטת הגזירה ויש אומרים כי קרוב לוודאי ש' אלוהים שוב לא יבוא לשפת הים! אמן!

אוי לעיניים אברכים צנועים שבאו לטבול בחוף, שאמור היה להיות טהור, מכסים עיניהם למראה צעירות בביקיני, חברות קומנדו, "שרתון" שפרצו לאזור המטוהר במחאה נזעמת נגד השערוריה. ראש עיריית תל-אביב שלח את פקחיו כדי למנוע רחצה משותפת של גברים ונשים בחוף, "שרתון".

וכל כך למה? יען כי ראו, לנגד עינינו הם, בנות חווה במינימום משתכסכות במים במרחק פסיעה ומעוזות בהילוך מגרה במרחק פסיעותיים.

ויצאו אברכי-המשי מהמים הטמאים ויפנו בחופזה להעלות את השלייקס וכי' סויי הגוף השחורים לגופם. אך טרם הסי' פיקו לכסות גופם הערום במלבושים, פרי צו לקראתם כוחות הטומאה של קומנדו הנשים של שרתון, ובצעקות נאצות ור קללות הקיפו את נציגי האלוהים, ויגרי שום מהמקום כבושת-פנים. וינוסו הצדדי קים מהים, הציים לבושים וחציים ספקי לבושים, ויברחו לנפשם ויבהלו מאור. ותרעש תל-אביב הבירה. ויכל רבינו-

נועמות מתוכחות עם פקח עירוני, האוסר ה' הגברי. ברקע: מלון "שרתון". קבוצה מאור' ש שהגיעה לחוף, "שרתון" בבוקר יום השישי, מיתקפת-המחץ של נשות "שרתון" העליונות, ין נגד הכפייה הדתית בחוף הים של תל-אביב.

ביץ ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבות מכל מלאכתו אשר עשה. ויקללו בני-אדם לחוה, ויתרחצו בצהלה בחוף, ויספרו בהתלהבות חוויות השבוע, ויהר ליטו להמשיך במלאמתם בקואליציה, ויהר גגו בנאצות במוצאי-השבת.

הייצר הרע צעיר דתי, ש- הוברח מהחוף ונאלץ להתלבש ביציאה, נכנע לייצר הרע ומציץ בחתיכה הסוקרת אותו בניצחון.